

Αθήνα, 22 Ιανουαρίου 1986

Κύριο
Γιάννη Παπαντωνίου
Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας
Πλατεία Συντάγματος
ΕΝΤΑΥΘΑ

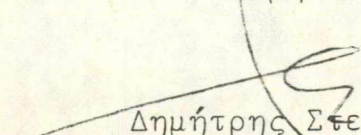
Κύριε Υφυπουργέ,

Ο "Οικονομικός Ταχυδρόμος" ετοιμάζει και προωθεί για δημοσίευση σε προσεχές τεύχος του μια μεγάλη ειδική έρευνα για τις δημόσιες επιχειρήσεις κι οργανισμούς.

Για την πληρέστερη αποτύπωση της πραγματικότητας και παρουσίαση της έρευνας αυτής, στην οποία έχουν κληθεί με επιστολή να πάρουν μέρος με σχετικό άρθρο τους και οι διοικήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων κι οργανισμών, θεωρούμε απαραίτητη τη δική σας συμμετοχή στην ειδική αυτή έκδοση με τη δημοσίευση σχετικής συνεντευξής σας (επισυνάπτομε τις σχετικές ερωτήσεις).

Εκφράζομε την ελπίδα ότι θα θελήσετε να ανταποκριθείτε στην πρόσκληση αυτή του "Οικονομικού Ταχυδρόμου" και ότι θα συμβάλετε στην ενίσχυση της δύσκολης αυτής δημοσιογραφικής προσπάθειας της εφημερίδας μας στη διερεύνηση ενός τεράστιου θέματος.

Με τιμή

Δημήτρης Στεργίου
Αρχισυντάκτης "Οικονομικού Ταχυδρόμου"

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ"

ΕΡΩΤΗΣΗ: Οι εξελίξεις που σημειώνονται τα τελευταία 7-8 χρόνια στο χώρο των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών είναι ιδιαίτερα ανησυχητικές και δίνουν την εντύπωση ότι υπάρχει αδυναμία ελέγχου της ζοφερής αυτής κατάστασης. Ειδικότερα, από σχετικά στοιχεία προκύπτει ότι κατά την περίοδο 1979-1984 το έλλειμμα του Λογαριασμού Εκμετάλλευσης αυξάνεται κατά 49,4% κατά μέσο όρο το χρόνο, ενώ σημαντικό είναι επίσης και το μέσο ποσοστό διεύρυνσης του ανοίγματος του Λογαριασμού Επενδύσεων που έφθασε την ίδια περίοδο σε 32,4%. Αξίζει να αναφερθεί ακόμα ότι το συνολικό χρηματοδοτικό άνοιγμα του Λογαριασμού Εκμετάλλευσης και Επενδύσεων από 58,8% δισ.δραχμές του 1979 έφθασε σε 255,9 δισ.δραχμές το 1984, δηλαδή αυξάνοταν με ρυθμό 34,2% το χρόνο κατά μέσο όρο.

Πρόκειται, κατά τη γνώμη μας, για αποτελέσματα των έντονων παθογενών συμπτωμάτων στο χώρο των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών που εκδηλώνονται με μιά χρόνια ελλειμματικότητα, υποβαθμισμένη ποσοτικά και ποιοτικά παροχή υπηρεσιών στο κοινό και ταυτόχρονα με μια λειτουργική δυσκαμψία. Θα παρακαλούσαμε, κύριε Υφυπουργέ, να μας απαριθμήσετε και αναλύσετε, αν είναι δυνατόν, τα αίτια των παθογενών αυτών συμπτωμάτων, που μπορεί να αναζητηθούν τόσο στο χώρο λειτουργίας και δραστηριότητας των επιχειρήσεων αυτών όσο και στις σχέσεις τους με την εποπτεύουσα κρατική αρχή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτά συνέβαιναν, στο μεγαλύτερο σχεδόν μέρος, μέχρι σήμερα. Πρόσφατα, είδαμε να υπάρχει κάποια σπίθα αισιοδοξίας για οικονομική εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Αναφερόμαστε, συγκεκριμένα, στην Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών με την οποία καθορίζονται οι βασικές κατευθύνσεις λειτουργίας και δραστηριότητας των επιχειρήσεων αυτών. Και λέμε σπίθα αισιοδοξίας γιατί πιστεύουμε ότι μόνο με τον καθορισμό ενός τέτοιου πλαισίου με βασικές κατευθύνσεις μπορεί να ενεργοποιηθούν οι διοικήσεις και να αναπτύξουν κάποια πρωτοβουλία στο χώρο της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να μας αναλύσετε, κύριε Υφυπουργέ, τη σημασία της Εγκυκλίου αυτής και φυσικά τον τρόπο με τον οποίο σκοπείται με αυτήν η εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όλα αυτά σημαίνουν ότι με την εφαρμογή της Εγκυκλίου αυτής θα εξουδετερωθούν και τα γενεσιουργά αίτια που οδήγησαν τις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς στη χρόνια ελλειμματικότητα, όπως είναι για παράδειγμα, το πλεονάζον προσωπικό σε μερικές απ'αυτές, η τιμολογιακή πολιτική (καθορισμός τιμής των υπηρεσιών κάτω του κόστους για λόγους διανεμητικούς, κοινωνικούς, αντιπληθωριστικούς κλπ.), η κρατική παρέμβαση που είχε ως αποτέλεσμα την επιβάρυνση των οργανισμών αυτών με επιπρόσθετες δαπάνες ή με απώλεια εσόδων, η εισοδηματική πολιτική με το πλήθος παροχών και επιδομάτων κλπ;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν ξέρω αν αντιμετωπίζετε ένα σοβαρό δίλημμα που, ωστόσο, κατά τη γνώμη μας προβάλλει έντονα: Ποιός πρέπει να αναλάβει το κόστος της εφαρμογής μιας έντονα κοινωνικής, αναπτυξιακής και εισοδηματικής πολιτικής στο χώρο των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών; Ο Κρατικός Προϋπολογισμός, δηλαδή όλοι οι Έλληνες φορολογούμενοι με την επιδότηση των ελλειμμάτων ή της διαφοράς μεταξύ των τιμολογίων και του κόστους λειτουργίας ή οι ίδιοι καταναλωτές, συναλλασσόμενοι και χρήστες των υπηρεσιών των οργανισμών αυτών; Για παράδειγμα, έχει υπολογισθεί ότι για να μην έχουν σήμερα έλλειμμα οι αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας πρέπει το εισιτήριο να αυξηθεί στις 100 δραχμές. Σήμερα το εισιτήριο αυτό είναι 30 δραχμές (δεν υπολογίζουμε τις πρωϊνές ώρες που η διακίνηση των επιβατών είναι δωρεάν). Με ποιά λογική, λοιπόν, πρέπει να υποχρεώσουμε τους φορολογούμενους της περιοχής Αθηνών και Πειραιά κι ακόμα χειρότερα τους φορολογούμενους της υπόλοιπης Ελλάδας να "πληρώνουν" το εισιτήριο των διακινούμενων επιβατών; Εν πάση περιπτώσει, έχει μετρηθεί από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, ποιά είναι η μή χειρωνακτική λύση, δηλαδή η βέλτιστη για την προκειμένη περίπτωση; Γιατί είναι γνωστό πιά ότι η επιδότηση των ελλειμμάτων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη διαμόρφωση του πληθωρισμού στη χώρα μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά άλλα ειδικότερα προβλήματα αντιμετωπίζετε στην προσπάθεια για οικονομική εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων κι οργανισμών;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Λ Α Μ Π Ρ Α Κ Η Α. Ε.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ 3 - ΑΘΗΝΑ 124

ΤΗΛΕΦΩΝΑ 32.30.221 - 22 - 23
32.37.283 - 84 - 85 - 86

-4-

ΕΡΩΤΗΣΗ: Και μια τελευταία, κλασική αλλά ενδιαφέρουσα για την περίπτωση που συζητάμε, ερώτηση, Κύριε Υφυπουργέ: ποιές προοπτικές διαγράφονται στον πολυσυζητημένο και τάλανα αυτό χώρο των δημοσιων επιχειρήσεων και οργανισμών;